

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Om Christendommens Sandhed

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 29. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1826_444_2-txt-shoot-idm2849/facsimile.pdf (tilgået 01. august 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

findes der ikke, saa gjør det; men kan du det ikke, maa du jo nødvendig indrømme, den muelig kan findes der, thi du ikke troer det.

Løse. O ja, det er alle Eshjelmers og Daavers Trost, at Menneske-Forsanden selv hos de Viseste har sine Stranker, saa de tør haabe, det ei skal lykkes at overbevise dem om deres Dumhed eller Dandskab, og det er derfor intet Under, at denne Indskrænkning, som er de Godes og de Vises store Sorg, bestandig var de Christnes Triumph; men er det sandt, som I siger, at vi engang skal opstaae der, hvor alt det som er skjult i Mørket, kommer for Lyset, da vilde jeg fremfor alt ei være i eders Sted, I Nat-Agter, som misbringer den Enkelte Forsand I har, til at besmykke Dumhed, og indbilde Folk, at Mørket, som I ser jeres Fordeel ved, er det vel dunkle, men velgjørende, og Alt i en salig Eviighed forklarende Lys, der ved eder opgaar for dem, som sidde i Dødens Skygge, og kjøbes ingenlunde for dyrt med Opoffrelse af kjøbelig Fornuft, og alt kjøbeligt, som ifkun Præster uden Synd kan bruge.

Præsten. Det er naturligt, at Galden løber over hos Troens Hjender, naar deres Visdom strander paa Hans Enemærker, hvis Daarfskab er dem for Klog, og det er netop christelige Præsters store Triumph, naar Hjenden hæver sig paa dem, fordi han ei kan naae sit Puske, at faae Kirken reet ned; men da du nu dog emtaler Opstandelsen som muelig, har du, saadidt jeg veed, indrømmet Mueligheden af alle vore Troes-Sætninger, og det er da vel bedst at afbryde Samtalen, til du kan faae dit Sind sat i Rørelse, og muelig opdaget er i dine Dine søgt Sted paa Kirken, hvor dine metafysiske Murværkere lod sig med Held anvende. At Troes-Bekjendelsen er interressende, vil du formodentlig ikke mere paastaae, og at den ikke siger mere, end dens

